

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobili Viro R. Comiti Tolosano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

inter Ecclesiam tuam & monasterium * Falaren. super sepultura defunctorum multipliciter agebatur, æquitate suadete mandavimus ut monachi Falaren. nulum de cetero ad sepulturam recipiant, nisi sit eorum Oblatus, vel alius qui secundum institutionem Cisterciens. ordinis apud eos valeat sepeliri. Porro tam de Oblatis quam de aliis iussimus observandum, ut quarta testamentorum reddatur illis Ecclesiis à quibus mortuorum corpora assumentur; nisi talis fuerit Oblatus qui habitum eorum suscepit ante mortem, vel antequam infirmaretur se offerens, vivus transeat ad eorum monasterium tumulandus, fraudis omnino cessante figmento. Sicut ergo super his quæ mandavimus, nullum Ecclesiæ tuæ volumus præjudicium irrogari, sic eidem monasterio nullum gravamen inferri. salvis per omnia Cisterciens. ordinis institutis. Quod autem de quarta testamentorum religionis favore mandavimus, nullum consuetudinibus & rationibus aliarum Ecclesiarum volumus impedimentum præstare. Ne vero mandatum nostrum in dubium valeat revocari, ipsum præsentis pagina duximus annotandum. Datum Laterani XII. Kal. Novembris.

In eundem modum scribitur Abbati & Conventui Falarensi.

FRATRI RAINERIO.

GRATUS tui nominis odor, & suavis tuæ famæ dulcedo, per quam tuæ religionis honestas dignis undique laudum præconiis exaltatur, tam ex literis quam ex relatione plurium ad nos usque pervenit. ex quo tanto ampliori gratulatione animi jocundamur, ac spiritus noster in Domino recreatur, qui suorum ministrorum dirigit actus in bonum, quanto tam ex communi fama quam ex confidentia quam de tua gerimus puritate cognoscimus evidentiùs atque scimus quòd per opera quæ laudabiliter operaris ipso duce qui est lucerna pedum tuorum, & ipse Deus glorificatur in terris, & gloria nobis & Ecclesiæ Romanæ non modicus honor accrescunt. Nos igitur exemplo illius qui negotiatorem suum fidelem inveniens, ei multo majora commisit, sperantes quòd pater omnium bonorum semper in melius tuas dirigat actiones, ut Ecclesias quas in locis, per

quæ transitum feceris, invenies à suo statu dilapsas, possis ad statum congruum revocare, statuendo in eis quæ secundum Deum videris statuenda, & corrigendo juxta canonicas sanctiones quæ corrigenda fuerint, liberam tibi concedimus auctoritate apostolica facultatem. Volumus autem ut ea propter quæ specialiter te direximus, principaliter exequaris. Nulli ergo &c. Datum Laterani III. Kal. Novembris.

AQVEN. ARCHIEPISCOPO.

CVM venerabilis frater noster Foro-Julien. Episcopus recognoscens suam insufficientiam & defectum, & timens ex hoc sibi & Ecclesiæ suæ grave periculum imminere, nobis per suas literas intimasset quòd desiderium haberet ac propositum pontificali cedere dignitati, nos volentes in hoc debita maturitate procedere, statum Foro-Julien. Ecclesiæ ac personæ ipsius Episcopi tibi commisimus inquirendum, ut per te certi redderemur qualiter esset in negotio procedendum. Sicut autem ex literis tuis nobis innotuit, tam Ecclesiæ Foro-Julien. quam ipsi Episcopo plurimum expediret ut eidem abrenuntiandi pontificali officio licentiam tribuamus, cum ille propter impedimenta tam cordis quam corporis non possit Ecclesiæ regimini congruè providere, & ipsius administratio potius redundet in ejusdem Ecclesiæ detrimentum. Volentes igitur tam saluti ejusdem Episcopi quam necessitatibus ipsius Ecclesiæ, prout tenemur ex injuncto nobis officio, præcavere, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus solenniter & publice ipsius recipias auctoritate apostolica cessionem. Facta verò cessione spontanea, Canonicos Foro-Julien. moneas & inducas ut alium Episcopum eligant, qui tam spiritualiter quam temporaliter sit idoneus ad gerendam sollicitudinem pastorem. Datum ut supra.

NOBILI VIRO
R. Comiti Tolosano.

CVM in tantum te olim oriens ex alto respexerit, & tenebras tuæ mentis lux illa dignata fuerit illustrare quæ illuminat hominem venientem in hunc mundum, ut reconciliatus fueris ecclesiasticæ unitati, à qua fueras ob tuorum excessuum multitudinem separatus,

Gg

* In vet. cod. MS. 110. B. P. Col. leri legitur, Falaren.

Epist. 396. Ut resignationem Episcopi Foro-Julienensis recipiat, & alium idoneum Episcopum eligi curet.

Epist. 397. Dant facultas reformandi Ecclesiis per quas transitu fecerit.

Epist. 397. Ut contra Paganos arma suscipias.

deberes resurgere fortior, & præteritorum abundantiam delictorum satisfactione sic plenaria compensare ut novum meriti singularis præconium veteris nequitia deleat infamiam, & vitiorum notam virtutis titulus aboleret. Ne autem negligentiam tuam possis aliquatenus exculare, ac ne non subesse causam alleges in qua militare valeas industriam in divinis obsequiis exercere, se ipsum Dominus denuo tradi passus est in manibus peccatorum, & hereditatem suam se ipso exule ab impiis occupari, ut quanti eum facias in instantis articulo necessitatis ostendas, & an pro ipso te ipsum abneges, & tollas crucem ejus, & ipsum sequaris, qui pro te semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, omnibus manifestet. Sanè si nec timor Domini, nec fidei Christianæ religio, nec communis utilitas populi Christiani ad id tuam industriam commoveret, egregiæ tamen recordationis Alphonsi quondam avi tui memoria te ad terræ orientalis subsidium inducere potuisset, ut in partibus illis ejus exemplo perpetuæ tibi laudis titulos comparares, & avitæ virtutis præconium in paganorum excidium redoleres. Ut igitur præter divinam gratiam peccatorum tuorum veniam & apostolicæ protectionis præsidium, quæ in suis illic expensis proficentibus indulgemus, & augmentum æternæ coronæ, quod insuper pollicemur, à Domino merearis, rogamus nobilitatem tuam, monemus, & hortamur in Domino, & in remissionem injungimus peccatorum, quatenus signum vivificæ crucis assumes, & in satisfactionem criminum quæ hæcenus commisit, ad partes transeas transmarinas, ubi funiculum hereditatis Christi & jura populi Christiani defendas, & impugnes barbariem paganorum. Credimus enim & de divina miseratione speramus quod si (quod optamus) in humilitate cordis & corporis iter fueris peregrinationis aggressus, is qui piis aspirat propositis, dirigit gressus tuos, & de inimicis crucis laudem tibi victoriæ, sicut quondam avo tuo, misericorditer largietur. Si autem in persona propria non potueris transfretare, ut aliquod saltem apostolicæ remissionis beneficium consequaris,

juxta quod tantum Principem decet, certum ultra mare dirigas numerum bellatorum, ut vel per alios facias quod per te non poteris adimplere. Datum Laterani II. Nonas Novembris.

FRATRI FVLCONI.

Salutiferum tuæ doctrinæ jam pridem audientes exemplum, plurimum gavisi sumus in Domino, ejus misericordiam implorantes ut bonum in te corroboraret quod incepit. Ut autem secundum Apostolum opus Evangelistæ faciens, prædicationis officium fructuosius exequaris, præsertim in succursu Hierosolymitanæ provincie, ad quam totis viribus aspiramus, & talentum tibi commissum à Domino in populi sui eruditione distribuens, ipsum multiplicatum valeas reportare, nos illius utentes exemplo qui dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam Prophetas, alios verò Evangelistas, ut in omnem terram exiret sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum, plenam tibi auctoritate apostolica concedimus facultatem, ut cum consilio & assensu dilecti filij P. sanctæ Mariæ in via lata Diac. Cardinalis, apostolicæ sedis Legati, quem ad hoc officium exequendum specialiter destinavimus, tam de monachis nigris quàm albis sive Canonicis regularibus aliquot, quos ad prædicandum idoneos esse decreveris, nullius contradictione vel appellatione obstante liberè tibi possis coadjutores adungere qui tecum (juxta verbum propheticum) seminent super aquas, ne frumentum in populis abscondatur. Datum Laterani Nonis Novembris.

ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
& aliis Ecclesiarum Prælati in regno
Franciae constitutis.

Quam perniciosum sit vitium usurarum, discretionem vestram non credimus ignorare, cum præter constitutiones canonicas, quæ in earum odium emanarunt, per Prophetam detur intelligi eos qui suam dant pecuniam ad usuram, à tabernaculo Domini repellendos, & tam in novo quàm in veteri testamento prohibita sint usura; cum Veritas ipsa præcipiat: *Mutuum date, nihil inde sperantes.* & per Prophetam dicatur: *Usuram & omnem superabundantiam non accipias.* Inde est quod universitati vestræ per apostolica scripta mandamus quate-

Epist. 398.
Ut cum alia
piis viris ad
militiam faci
proficiscantur,

Epist. 399.
Ut usurarii pro
nancur, non
obstante aliqua
appellatione,
Cap. Quam per
niciosum. De
usuri.